

Minu lemmik raamatukogu

Lapsena ma väga palju raamatuid ei lugenud. Arvasin alati, et õues ringi joosta ja mängida muru sees oli palju huvitavam, kui kuskil toas istuda ja vaadata mingeid tähti ja lauseid, mis keegi oli välja mõelnud ja raamatuks teinud. Vahest tõi ema mulle raamatukogust mõne väga õhukese lasteraamatu, kus oli palju pilte ja suurelt trükitud laused, aga ega need minus väga suurt huvi ei tekitanud. Vahest vaatasin pildid läbi ja valetasin emale, et sain raamatu loetud, et ta selle raamatukokku tagasi viiks ja ma ei peaks seda enam nägema.

See jätkus seni, kuni ühel suvel, kui olin oma maakodus Hiiumaal, jäin ma palavikku ega tohtinud ega jaksanud õues ringi joosta. Olin terve päeva toas istunud ja mul oli kohutavalt igav. Siis kutsus mu ema mind endaga kaasa, korra naabritädile külla, et ma veidi värsket õhku saaks, ja naabrile tükikese kooki viia, mille mu ema oli just valmis küpsetanud.

Naabri juures rääkis mu ema ka naabrile, kuidas olin terve päev toas istunud ja mul polnud midagi teha. Selle peale kutsus naaber mind oma kõrvaltuppa, kus minu üllatuseks oli 3 raamaturiulit raamatuid, millest üsna paljud olid ka lasteraamatud. Naaber läks ühe riuli juurde ja võttis riulilt teadlikult ühe raamatu - "Naksitrallid" - ja ütles, et ma seda lugema hakkaks. Viisakusest võtsin raamatu vastu.

Koju tagasi jõudes oli mul jälle igav. Mõtlesin, et teen nii nagu alati, vaatan pildid läbi ja paari päeva pärast lähen annan raamatu tagasi. Aga siis hakkasid need pildid mulle nii huvi tekitama, et mis lugu nende piltide taga siis ikkagist on. Nii lugesin ühe lehekülje, siis kaks, korraga viis, kümme, kakskümmend. Korraga oli õhtu ja ema tahtis, et ma magama läheks, aga ma ei tahtnud seda raamatut enam isegi käest panna. See lugu seal raamatus oli mulle nii huvitav, et lõpuks jäin raamat käes magama. Hommikul ärgates aga jätkasin lugemist, kui raamat läbi sai, olin nii kurb, et hakkasin seda jälle otsast peale lugema. Kui raamat oli 3 korda läbi loetud, otsustasin, et oli aeg raamat tagasi viia.

Kui raamatu tagasi viisin ja rääkisin naabrile, kui väga see mulle meeldis, ütles ta mulle, et võin alati tagasi tulla ja järgmise raamatu ta riulitelt valida. Nii ma siis veetsingi enamus oma ülejäänud suvest nende raamaturiulite ees, raamatuid lugedes ja uusi raamatuid otsides. Ja sellest saigi mu lemmik raamatukogu.

Mai-Liis Vikman

10. kl, Läänemaa Ühisgümnaasium